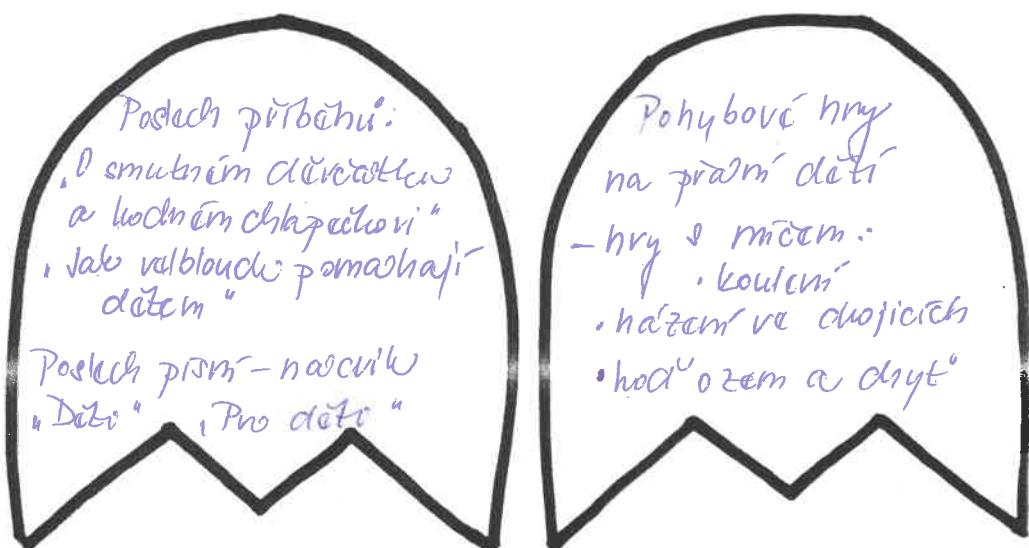
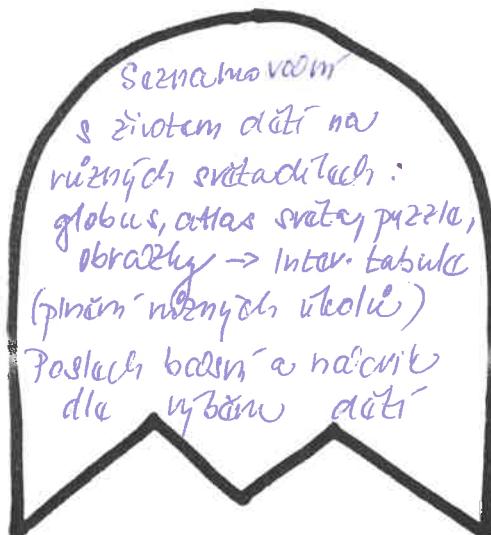
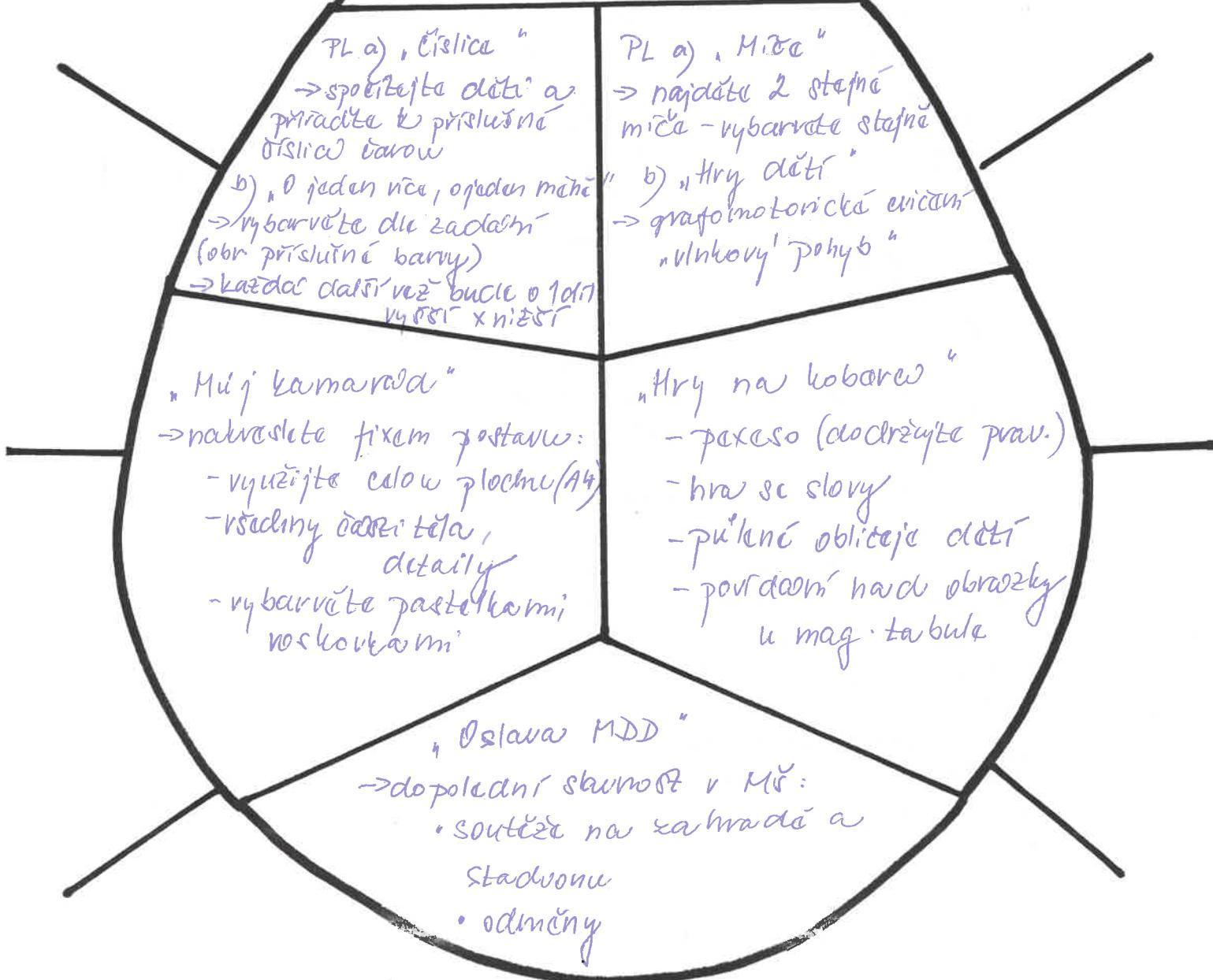

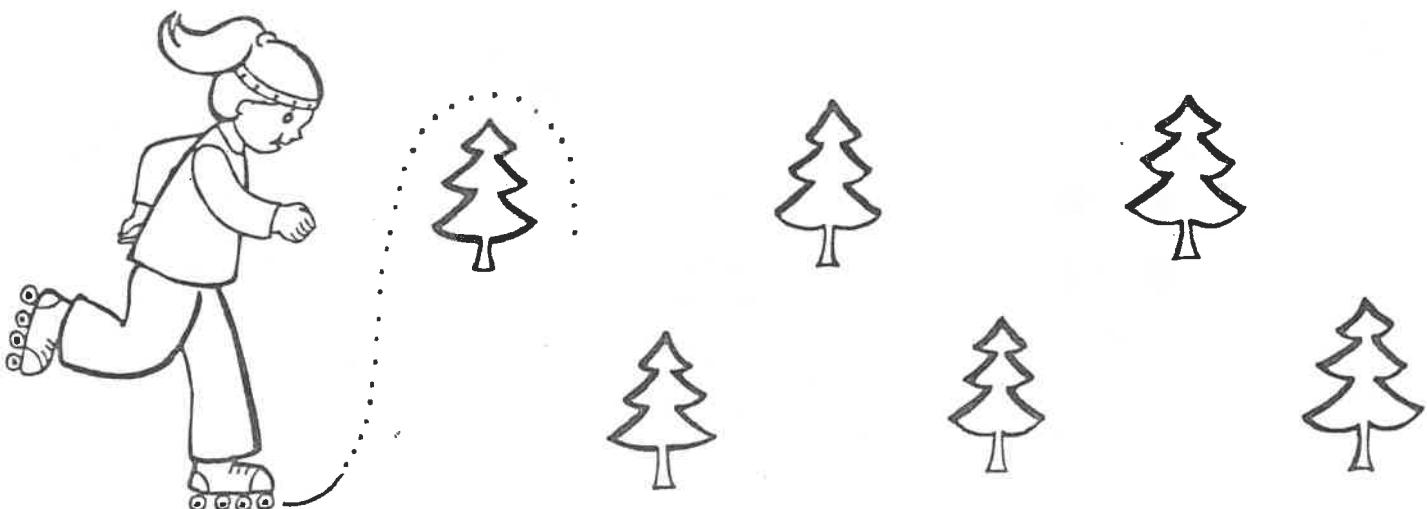
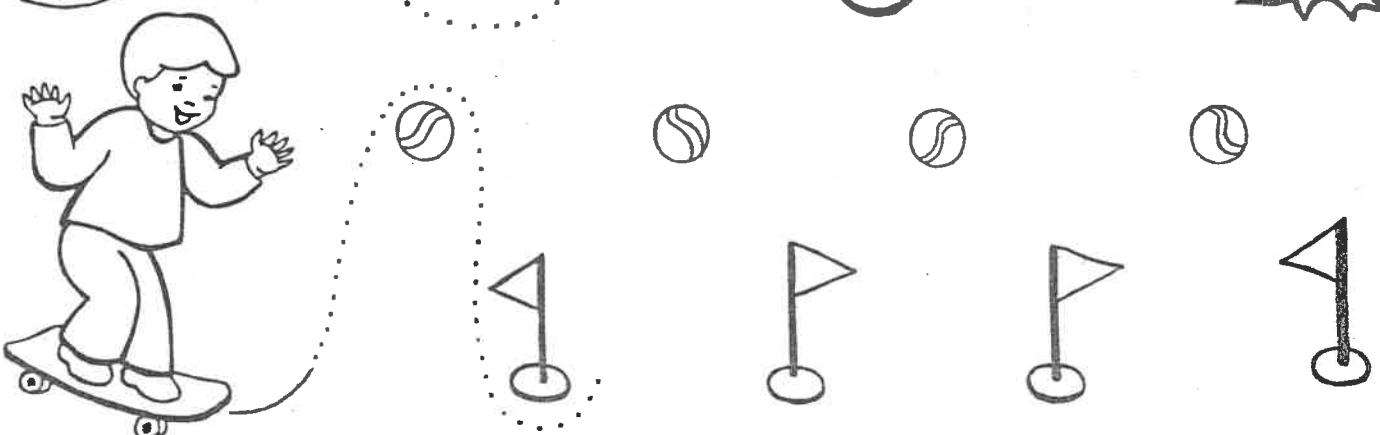
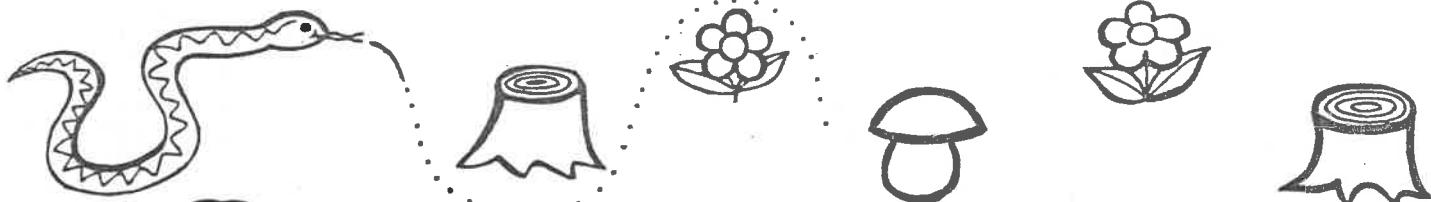
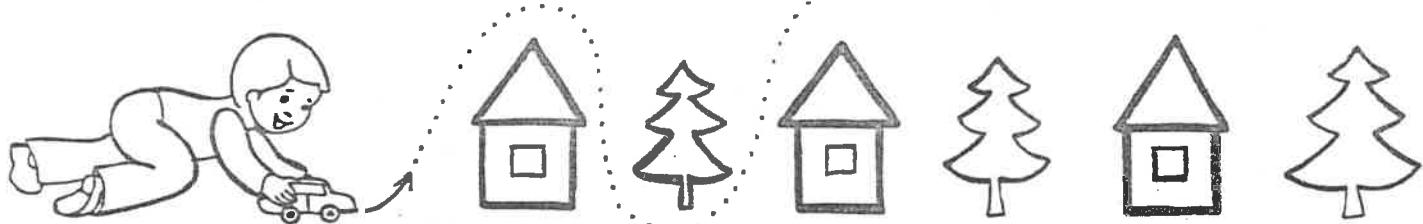
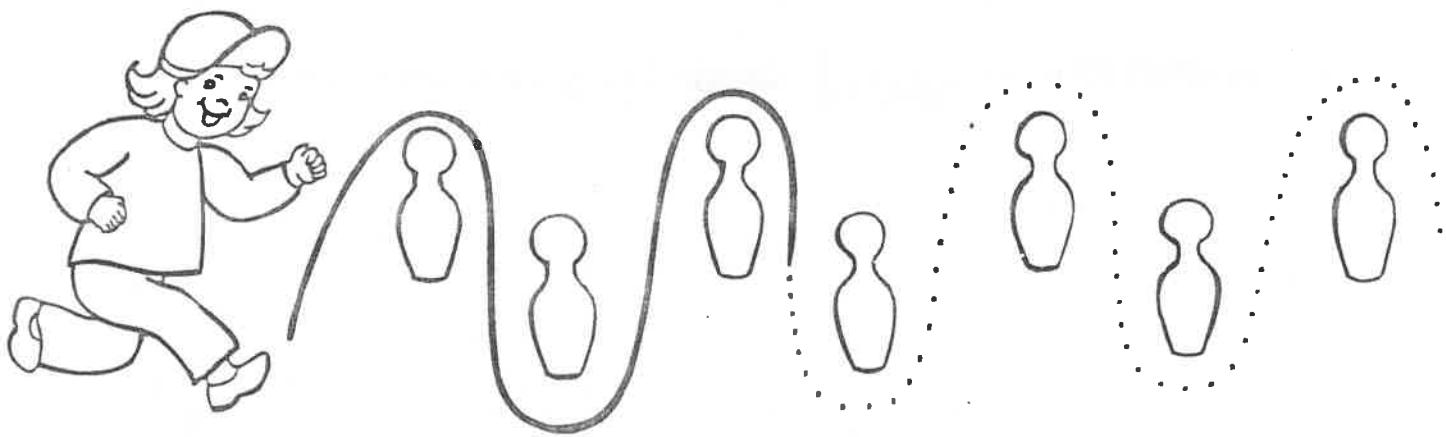
OSLAVA MDD

EVALUAČNÍ ZÁZNAM TÝDENNÍHO PROJEKTU

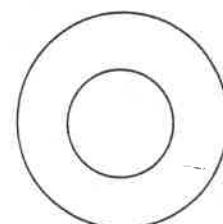
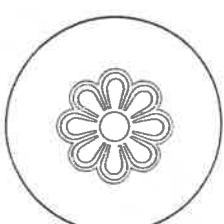
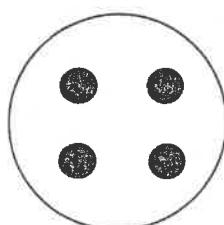
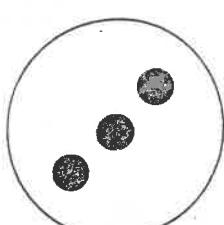
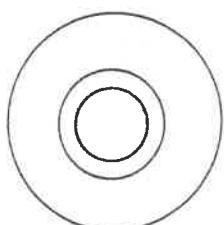
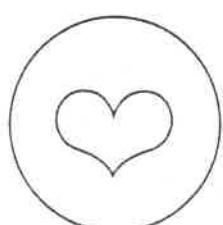
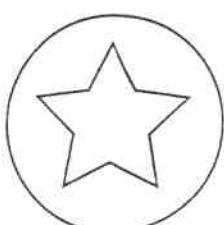
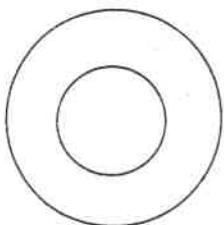
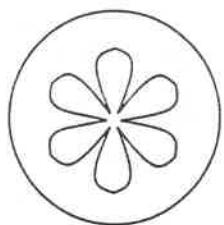
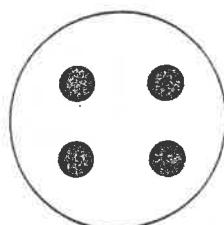
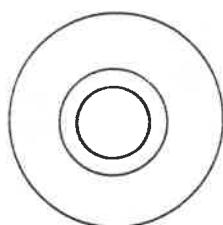
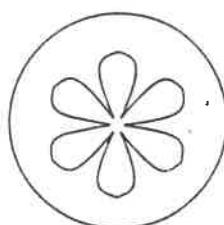
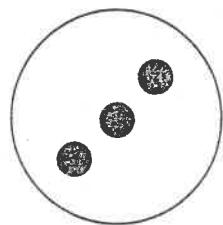
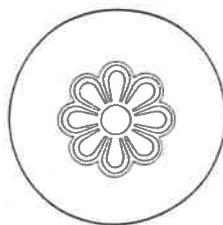
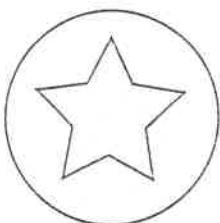
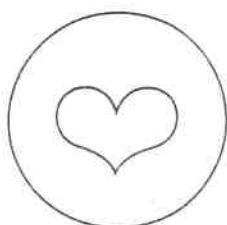
Ukazatele	4	3	2	1
Byly realizovány dílčí cíle pěti oblastí vzdělávání?				
Byla vzdělávací nabídka přiměřená k věku dětí? (náročnost, množství)				
Byla organizace prostředí pro děti zajímavá a podněcovala je k vlastní aktivitě a experimentování, podporovala jejich zvídavost?				
Byly vytvořeny podmínky pro skupinové činnosti?				
Byl poměr spontánních a řízených činností vyvážený?				
Byly pomůcky vhodné, podnětné, připravené včas a na dostupném místě?				
Byla zvolena vhodná a dostatečně účinná motivace?				
Dostávalo se dětem jasných a srozumitelných pokynů?				
Rozvíjely se intelektové i praktické schopnosti a dovednosti dítěte?				
Byla uplatněna metoda prožitkového učení hrou?				
Měly děti možnost pracovat svým tempem?				
Cítily se bezpečně, radostně a spokojeně?				
Byly respektovány individuální potřeby dětí?				
Byly podporovány individuální rozvojové možnosti dětí?				
Osvojovaly si děti základy morálních, lidských hodnot? (hodnotový cíl)				
Byly děti vedeny k samostatnosti?				
Měly děti možnost prožít radost z výsledků své činnosti?				
Měly dostatek prostoru pro rozvoj sebevědomí a sebedůvěry? (postojové cíle)				

Slovni vyjádření, závěry

Tvarová podobnost

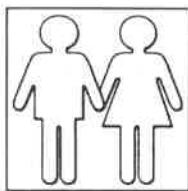
Najdi dva stejné míče a spoj je čarou. Dvojice stejně vybarvi.

Příběh třetí:

O smutném děvčátku a hodném chlapečkovi

Autorka: Jaroslava Horáčková

si vystavené hračky.

„Jé, maminko, podívej! Tady je stejný mišánek jakého, mám doma! A tady ten lvíček je skoro taky takový jak ten můj! Podívej, i tamten zajíček!“ a ukazoval na hnědého ušáčka.

V tu chvíli se před hračkářstvím zastavila i nějaká maminka s holčičkou. Děvčátko maminku prosilo, aby mu koupila plyšového medvídka, že k Vánocům žádnou hračku nedostalo, jen světřík a čepici. Maminka své holčičce vysvětlovala, že nemůže její přání splnit, protože teď mají málo peněz.

„Víš přece, Adélko, že tatínek byl dlouho nemocný a zatím se mu nepodařilo sehnat práci.“

„Já vím, maminko. Tak mi ho koupíš, až budeme mít víc penízků?“ zeptalo se děvčátko. Maminka po chvíli mlčení své dcerušce odpověděla, že snad o příštích Vánocích.

Matýsek to všechno slyšel. Holčičky mu bylo líto.

„Maminko, ta holčička musí čekat až do příštích Vánoc, než jí budou rodiče moci koupit toho mišánka? To je ale moc dlouho, že? Já bych jí jednoho mišu mohl dát hned. Určitě by měla radost, vid?“

Matýskově maminec zazářily oči radostí, že má tak dobrrosrdečného chlapečka. Jeho nápad se jí moc zam louval.

V tu chvíli už maminka se smutným děvčátkem odcházela. Matýsek se dlouho za nimi ohlížel. Pak zatahal maminku za rukáv a přinutil ji, aby se také otočila.

„Maminko, vraťme se a pojďme za tou holčičkou. Podíváme se, kde bydlí a potom jí medvídka přineseme domů.“

„To je chytrý nápad, Matýsku,“ pochválila ho maminka.

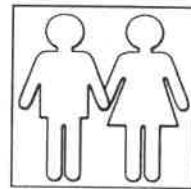
Šli pak spolu až k domu, kde Adélka bydlela. Náhodou to nebylo moc daleko od nich.

Když se vrátili z města domů, Matýsek ve svém pokojíku vysypal všechny hračky z prádlového koše na zem, aby vybral pro neznámou holčičku medvídka z plyše. A protože mu dělalo starost, jestli mišu velkého

Příběh třetí:

O smutném děvčátku a hodném chlapečkoví

Autorka: Jaroslava Horáčková

V jednom velikém domě žili spolu rodiče s malým chlapečkem. Už ani nevím, jak se jmenoval. Tuším Kubíček, nebo Filípek? Ale na tom vlastně nezáleží. Říkejme mu třeba Matýsek.

Byl Štědrý večer. Venku tiše poletoval sníh. Všude, kde měli děti, netrpělivě očekávali příchod Ježíška. Okna domů se chlubila září nazdobených vánočních stromečků. Některé se hrde vypínaly až ke stropům pokojů, jiné byly malé, ale stejně roztomilé. Za jedním takovým oknem měl svůj stromeček i Matýsek.

Jaké tajemství asi skrýval pod větvíčkami, nazdobenými čokoládovými figurkami a stříbrolesklými baňkami? A co si vlastně Matýsek měl přát? Měl ve svém pokojíčku už tolik hraček! Ve velkém prázdrovém koši byli doslova namačkáni plyšoví medvídci, zajíčci a pejsánkové všech možných velikostí. Byl mezi nimi také tygr, lev, tučňáček a dokonce i krokodýl. A nechyběl tu ani hadrový šašek a kašpárek. Všechny ty hračky vypadaly jako nové. Byly čisťounké nejen proto, že Matýsek byl čistotný a po příchodu domů si vždy umyl ruce, ale také proto, že si s nimi málokdy hrál. Sem tam se některému plyšáčkovi poštěstilo, že si ho vzal do postýlky, ale na některé z nich se nedostalo, jak byl rok dlouhý.

Matýsek měl také moc autiček. Ta byla uspořádána v poličce ve třech řadách jako na parkovišti. Měl tu i traktory, bagr, letadélko a lodičku. S těmito hračkami si hrál častěji. Inu, byl to přece kluk a kluci auta milují.

Konečně se přiblížila chvíle vánočního překvapení. Zazvonil zvoneček a to bylo znamení, že už Ježíšek přinesl dárečky. Maminka s tatínkem vzali Matyska ke stromečku. Pod stromečkem leželo několik balíčků. Na každém z nich bylo napsáno komu patří. Pak se všichni dali do rozbalování.

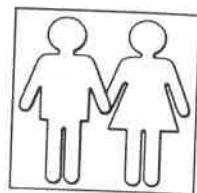
Největší radost měl Matýsek z autička, které skákalo, jako by je řídil opravdový kaskadér. Kočička a pejsek, které dostal, zůstali celý večer bez povšimnutí. Vždyť ani není divu, když už předtím měl podobných hraček víc než dost.

Po Vánocích šel Matýsek s maminkou do města. Před výlohou hračkářského krámu se zastavil, jak to všechny děti rády dělají, a prohlížel

Pracovní list k příběhu: O smutném děvčátku a hodném chlapečkově

Vymalovánka k pohádce

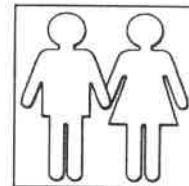
Vykresli pastelkou obrázek bez přetahování.

Příběh třetí:

O smutném děvčátku a hodném chlapečkovi

Autorka: Jaroslava Horáčková

nebo malého, šel do kuchyně za maminkou, aby se na to zeptal jí. Maminka mu dobře poradila:

„Když nevíš, který medvídek se bude holčičce líbit, můžeš jí dát třeba oba dva, jestli chceš!“

„Tak jo!“ zvolal Matýsek nadšeně. Pak maminku poprosil, aby medvídky zabalila do nějakého pěkného balíčku.

Maminka mu ráda vyhověla a ještě téhož večera šli spolu dáreček Adélce odevzdat.

Když Matýsek viděl, jak velkou radost jí dárkem způsobil, měl také náramnou radost. Mnohem větší než z dárečků, které dostal od Ježíška. Přitiskl se silně k mamince a dal jí velikánskou pusu. To za to, že ho zavedla k holčičce. Tak krásně se mu už dlouho nespalo. Byl šťastný, že děvčátko už nebude smutné.

A Adélka? Vzala si oba mišánky do postýlky a než usnula, vyprávěla jim pohádku o hodném chlapečkovi.

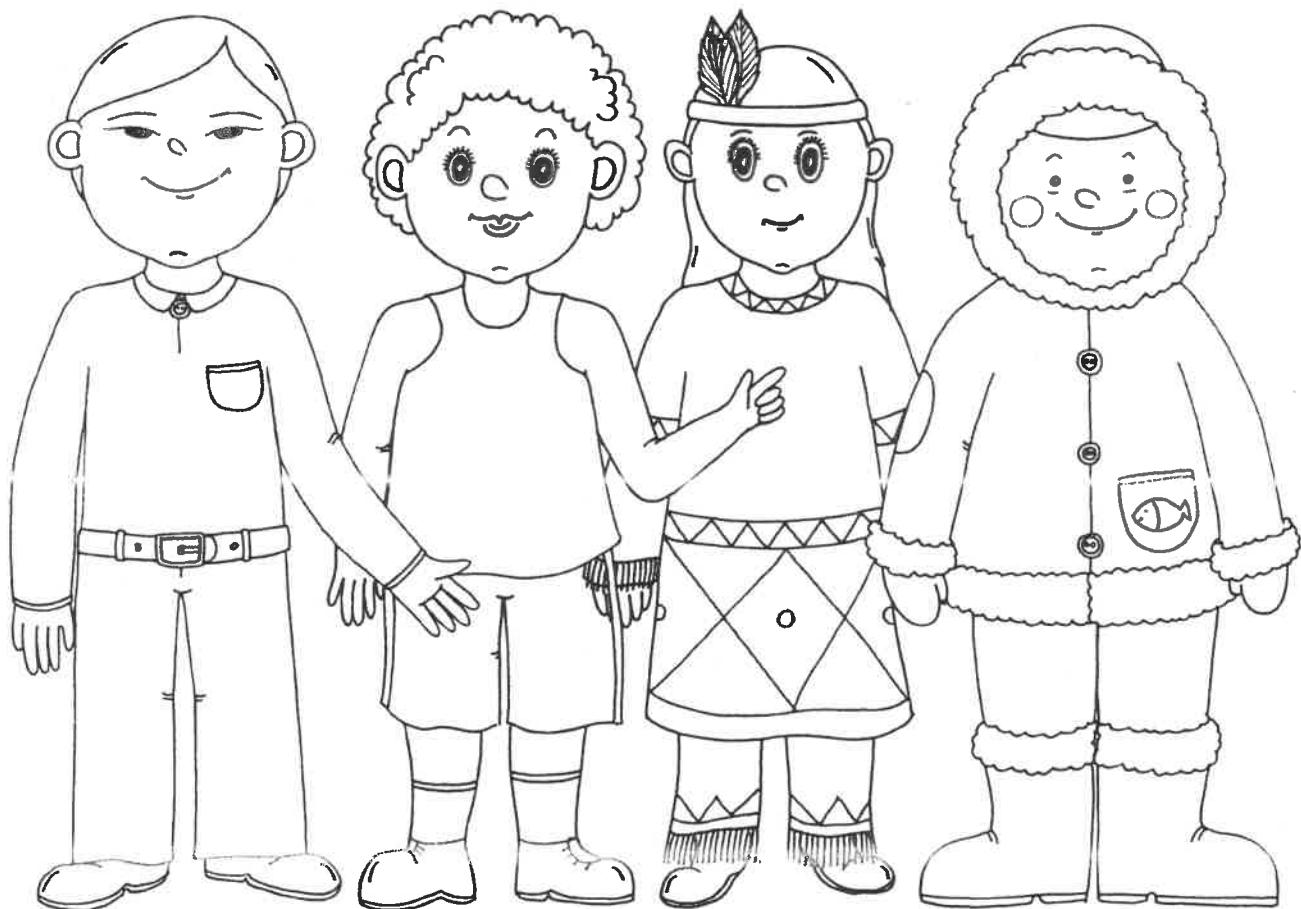

DĚTI NAŠÍ PLANETY ZEMĚ

*Dnes na svátek dětí
jejich přání světem letí.
Ať se máme všichni rádi
a jsme dobrí kamarádi!*

*Ať jsi bílý nebo černý,
žlutý nebo červený,
všichni máme jedno přání,
být spolu přáteli!*

*V Americe, Africe,
v Evropě či Asii,
na celé planetě
i v Austrálii.*

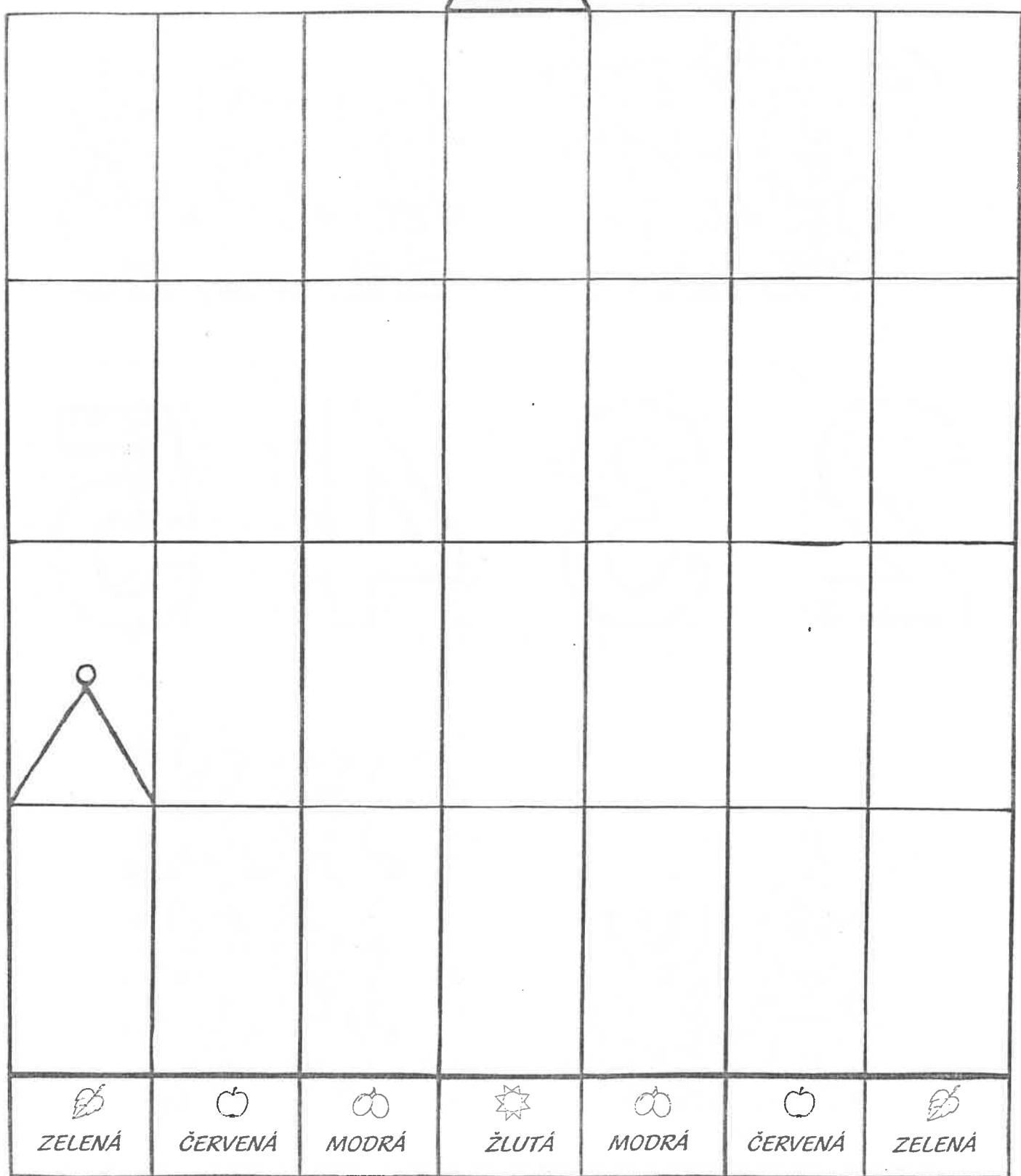

O jeden víc, o jeden méně

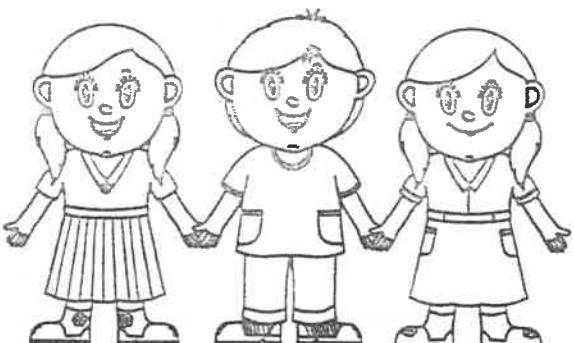
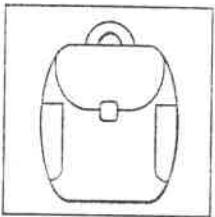
- První věžička bude zelená a bude mít jeden dílek.
- Každá další věž bude o jeden dílek vyšší.

- Od proužkované stříšky budou věžičky vpravo vždy o jeden dílek nižší.
- Všechny věžičky ukončí stříškou.

Číslice

Spočítej děti, které se těší do školy a přiřaď jejich počet k příslušné číslici čarou

2

3

4

5

